

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1777/2019
03.07.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Јелене Боровац, Звездане Лутовац, Бранка Станића и др Драгише Б. Слијепчевића, чланова већа, у парници из радног односа тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ..., ДД из ... и ЂЂ из ... из ..., чији је заједнички пуномоћник Гордана Мишевић Тадић, адвокат из ..., против тужене АД "ЕЕ" из ..., коју заступа Весна Станимировић, адвокат из ..., АД "ЖЖ" ..., кога заступа Снежана Раденковић, адвокат из ..., АД "ЗЗ" ..., кога заступа Борис Богдановић, адвокат из ... и АД ..."ИИ", ..., кога заступа Владислав Костић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизијама прво, треће и четвртотужених изјављеним против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3388/18 од 10.01.2019. године, у седници већа одржаној дана 03.07.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизијама прво, треће и четвртотуженог изјављеним против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3388/18 од 10.01.2019. године.

ОДБАЦУЈУ СЕ као недозвољене ревизије прво, треће и четвртотужених изјављене против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3388/18 од 10.01.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 2391/17 од 03.10.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор стварне ненадлежности и предлог за прекид поступка. Ставом другим изреке, обавезани су тужени АД "ЕЕ" и АД "ЖЖ" ..., да тужиоцима АА, ББ и ВВ, за период од 01.10.2014. године до 31.08.2015. године по основу накнаде трошкова за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора, солидарно исплате износе ближе наведене у том ставу изреке, са затезном каматом од 15.05.2018. године до исплате и назначене износе обрачунате затезне камате до 14.05.2018. године. Ставом трећим изреке, тужени "ЖЖ" АД је обавезан да тужиоцима АА, ББ и ВВ, за период од 01.09.2015. године до 01.11.2017. године, по основу накнаде трошкова за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора исплати износе ближе наведене у том ставу изреке, са каматом од 15.05.2018. године и назначене износе обрачунате затезне камате до 14.05.2018. године. Ставом четвртим изреке, тужени АД "ЕЕ" и

АД "ЗЗ" су обавезани да тужиоцима ГГ и ДД, за период од 01.10.2014. године до 31.08.2015. године, по основу накнаде трошкова за исхрану и регреса за коришћење годишњег одмора, солидарно исплате износе ближе наведене у том ставу изреке, са каматом од 15.05.2018. године до исплате и износе обрачунате затезне камате до 14.05.2018. године. Ставом петим изреке, тужени "ЗЗ" а.д. је обавезан да тужиоцима ГГ и ДД за период од 01.09.2015. године до 01.11.2017. године по истом основу исплати износе наведене у том ставу изреке, са каматом од 15.05.2018. године и износе обрачунате затезне камате до 14.05.2018. године. Ставом шестим изреке, тужени АД "ЕЕ" и "ИИ" а.д. солидарно су обавезани да тужиоцу ЂЂ за период од 01.10.2014. године до 31.08.2015. године по основу накнаде трошкова за исхрану и регреса за коришћење годишњег одмора исплате износе наведене у том ставу изреке, са каматом од 15.05.2018. године и обрачунату затезну камату до 14.05.2018. године. Ставом седмим изреке, тужени "ИИ" а.д. је обавезан да тужиоцу ЂЂ за период од 01.09.2015. године до 01.11.2017. године по истом основу исплати износе ближе наведене у изреци, са каматом од 15.05.2018. године до исплате и износе обрачунате затезне камате до 14.05.2018. године. Ставом осмим изреке, тужени су солидарно обавезани да тужиоцима накнаде трошкове поступка од 333.212,00 динара, са каматом од извршности до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену прво, треће и четвртотужени су благовремено изјавили ревизије због погрешне примене материјалног права, на основу члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављених ревизија на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 55/14) Врховни касациони суд је нашао да нема места одлучивању о ревизијама тужених као изузетно дозвољеним, јер у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, уједначавањем судске праксе, као ни за новим тумачењем права, у смислу члана 404. став 1. ЗПП-а, обзиром да је питање исплате накнаде за исхрану у току рада и регреса за годишњи одмор довољно разјашњено у судској пракси, а образложења побијаних пресуда, за одлуку о усвајању тужбеног захтева тужиоца у складу су са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права у вези са законским разлозима датим за усвајање тужбеног захтева.

Испитујући дозвољеност ревизија у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 55/14) Врховни касациони суд је нашао да ревизије нису дозвољене.

Према члану 441. ЗПП ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у овој врсти спорова, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате накнаде на име регреса и топлог оброка поднета је суду дана 30.11.2017. године.

У овом спору из радног односа који се не односи на заснивање, постојање и престанак радног односа из члана 441. ЗПП, већ на потраживање у новцу у коме вредност предмета спора за сваког од тужилаца као обичних супарничара, очигледно не прелази 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизије тужене нису дозвољене.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Предраг Трифуновић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**